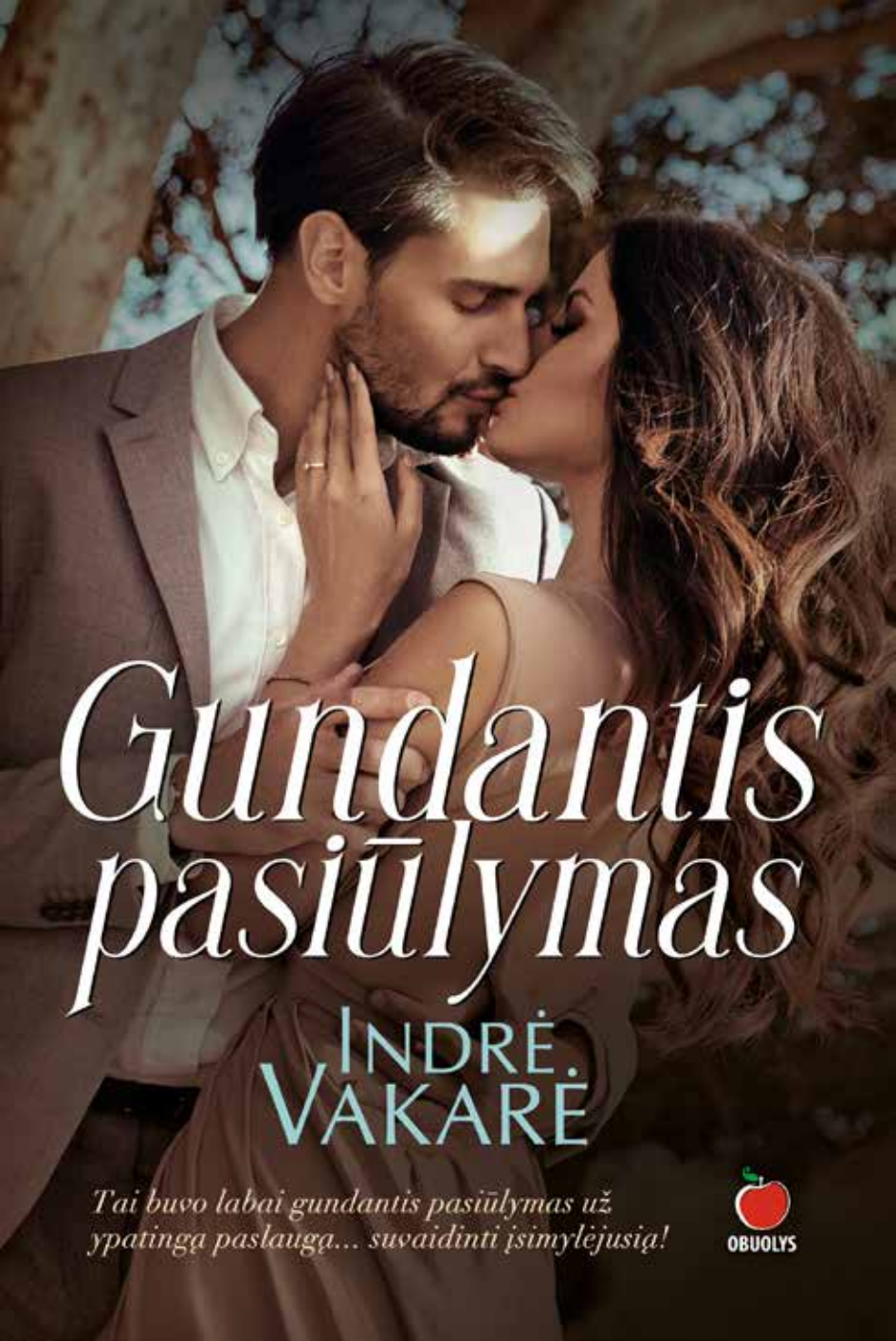

A romantic couple is shown in a close embrace, about to kiss. The man, on the left, has a beard and is wearing a light-colored shirt under a grey blazer. The woman, on the right, has long, wavy brown hair and is wearing a light-colored dress. Her hand is gently touching the man's cheek. The background is a soft-focus outdoor setting with trees and foliage.

Gundantis pasiūlymas

INDRĖ.
VAKARĖ

*Tai buvo labai gundantis pasiūlymas už
ypatingą paslaugą... suvaidinti įsimylėjusią!*

Kitos **Indrės Vakarės** knygos

*

Juodvilčio dvaras

Geriausias draugas

Nebijok

Vienos nakties nuotykis

Niekada nesakyk niekada

Aklas pasimatymas

Tą vasarą prie jūros

INDRĖ VAKARĖ

Gundantis pasiūlymas

Romanas

PIRMAS SKYRIUS

Vestina

– Tai ką pasakysi? – paklausė Naglis, neatitraukdamas nuo manęs skvarbaus pilkšvų akių žvilgsnio. Stengiausi jį atlaikyti, bet nesuvaldžiau emocijų gūσιο, tarsi ledinio vėjo glamonės, privertusios pašiurpti odą. Vidurvasarį.

– Tu per daug išgėrei.

Neabejojau, kad jo pasiūlymas – grynai kliedesiai.

– Deja, ne tiek ir daug, – kreivai šyptelėjo. – Padėk man. Investuosiu į tą sporto klubą, galėsit atsidaryti nuo rugsėjo, nereikės imti paskolos.

Akimirkai sustingau. Negi jis mano, kad tai daryčiau dėl klubo?

O galbūt?

Prisimerkė akylai mane stebėdamas. Matėsi tik plyšelis niūraus dangaus. Gal ir klydau, bet nuo šio

vyro dvelkė tokiu beviltiškumu, kad man užėmė kvapą. Buvau tikra – niekas kitas nesiryžtų tokiam sumanymui. Širdis pasileido šuoliais.

– Jei nori, galiu tiesiog tau sumokėti. Ta gelda, su kuria važinėji... – tęsė. – Kiekvieną rytą nustembu pamatęs stovinčią prie kontoros. Galėtum nusipirkti naujesnę. Be to, ši lūšna prašyte prašosi remonto, – niekinamai apsižvalgė.

Nurijau gėdą. Jis buvo teisus. Visus pinigus išleidavau sesers mokslams Prancūzijoje ir taupiau savo studijoms bei verslui. Pagaliau nuo rugsėjo ir aš pradėsiu studijuoti tai, apie ką seniai svajojau. Ir su vaikystės drauge įgyvendinsime savo didžiausią svajonę.

– Tai kliedesiai, – tyliai sušnabždėjau. Nebaigusi studijų nesitikėjau gauti advokato asistentės darbo. Tai Justina, mano geriausia draugė, įkalbėjo nusiųsti savo CV, o paskui privertė nueiti į darbo pokalbį. Dievaži, tikrai buvau pakviesta tik dėl profesionalios ir labai vykusios nuotraukos, nes daugiau niekuo, išskyrus norą dirbti, pasigirti negalėjau. – Bet...

– Po velnių, – nusikeikė. Nerangiai sujudėjo kėdėje, jo veidą iškreipė grimasa. – Kaip norėčiau, kad

ta koja nebūtų lūžusi... – susiraukė turbūt prisiminęs, kaip prieš daugiau nei mėnesį atsidūrė ligoninėje.

Patyręs avariją, kai jo motociklas pažiro į šipulius, jis atsipirko vos keliais lūžiais, laimei, ne tokiais rimtais, kaip atrodė iš pradžių, ir smarkiai sudaužyta širdimi, kuri vertė daryti visiškas kvailystes. Nors iki šių įvykių mus siejo grynai dalykinis asistentės ir vadovo bendravimas, šis vakaras, Naglio brolio vestuvių šventė, kurį leidome pasislėpę nuo šurmulio mano namų virtuvėje, buvo jau antras toks. Vakar Naglis buvo gerokai girtesnis, kai išsipasakojo, kad daugybę metų mylėjo savo brolio nuotaką. Ir vis dar tebemyli.

Jis verkė.

Maniau, kad apie tokius jausmus rašoma tik eilėraščiuose, astringose baladėse, didelės apimties epiniuose romanuose... Ne, visa tai tikra. Neišgalvota. Ir ne vien rašytojai ar jų išgalvoti veikėjai tai pajunta.

– Po galais, sumokėsiu, kiek tik panorėsi, ir taip, kaip norėsi. Tik sutik! – prarasdamas viltį ėmė širsti. Tas plieninis, jausmų nerodantis vyras ėmė ir pratrūko. – Nieko gudresnio nesugalvoju...

– Gerai, tik dvi savaites... – pasidaviau. Gal nebus labai sunku. Visos moterys, vos išvydusios jaunąją advokatą, iš karto pamesdavo galvas. Ir išdidumą.

Galbūt aš buvau viena iš jų...

– Dvi savaites! – pergalingai nušvito jo akys.

Iš karto ėmiau gailėtis.

– Kas tau iš to? – nežymiai susiraukiau svarstydamą, kad iš gailesčio ir noro greičiau įgyvendinti svajonę padarysiu didžiausią kvailystę gyvenime. Ką jus niekada man neatleistų. Jei jis stebi mane iš dangaus, tikrai nepritaria. Tėtis... Savotiškai norėjau jam atkeršyti. Jis visada norėjo, kad elgčiausi pagal jo nustatytas taisykles: gerai mokyčiausi, puikiai pasirodyčiau per sporto varžybas, įsimylėčiau, jo manymu, tinkamą vaikina, studijuočiau ir gaučiau diplomą su pagyrimu. Padaryčiau stulbinamą karjerą.

Nepateisinau jo lūkesčių nė vienoje srityje, išskyrus sportą. O jis nepateisino manų. Ir tuo labiau – Augustinos.

– Juk sakiau. Vemti verčia nuo tų gailesčio kupinų žvilgsnių.

– Nieko nepastebėjau.

– Bet aš pastebėjau.

– Na, jei manai, kad verta...

Jis garsiai atsiduso.

– Jei nemanyčiau, kad verta, tokios beprotybės nesiūlyčiau! – užsivertė butelį alaus. Išmaukė visą likusį gėrimą ir tuščią butelį negrabiai pastatė ant ilgus dešimtmečius gludinto mano močiutės stalo. Jos kvapas, džiovintų levandų ir miško, rozmarinų ir čiobrelių, dar tvyrojo tyliuose kambariuose, kartais atrodydavo, kad girdžiu jos žingsnius, plačiai šypsodamasi laukdavau, kol pasirodys... – Ir per tą laiką padėsi man susipažinti dar su kuo nors. Tada paliksiu tave ramybėje, – pridūrė sugrąžindamas iš prisiminimų į tikrovę.

– Ką turi omeny?

– Na, juk turi draugių, be to, yra juk pažinčių portalų... Ar tik vaikėzai tuo užsiima? – sudvejojo. – Turėsi padėti ką nors sugalvoti. Tu juk vis dar esi mano asistentė. Nemanau, kad ta naujoji, kurią suradai, greitai viską perpras...

– Pati nemėginau, bet viena draugė ten susirado savo dabartinį vyrą... – nutęsiau.

Galėčiau jį supažindinti su Justina. Ji ir taip Naglį vadina dievaičiu, nepraleidžia progos kartu su manimi

papietauti, kad tik galėtų pašaudyti akimis į mano bosą. Jos nė raginti nereikėtų. Gal reikėjo iš pat pradžių ją ir pasiūlyti?

Bet...

– Šaunu, – jis susimąstė. Atrodė, kad vis nesiryžta paklausti kažko svarbaus. – O tu... Neturi draugo?.. Aišku, kad turi... – pats ir atsakė.

– Ne, neturiu.

Naglis vėl garsiai atsiduso. Atrodė, rimtai nerimavo, kad esu įsipareigojusi.

– O kodėl? – netikėtai paklausė.

Žvelgiau jam į akis ir kelias akimirkas tarsi pradau kalbos dovaną. Jo žvilgsnis skandino beribėje gelmėje. Prisiminiau, kodėl vengdavau žiūrėti jam į akis. Mano skruostai užsidegė, norėjau prie jų priglausti savo ledines rankas.

– Esu išranki, – šyptelėjau mėgindama išsklaidyti nesmagumą.

Naglis nusijuokė. Jis juokdavosi labai retai, nebuvau pratusi prie šio garso. Bet teko pripažinti, kad jis man patiko.

– Tikrai viskas gerai?

– Taip, – dėjausi tvirtesnė, nei iš tiesų buvau. – Bet, jei galime išvengti viešumo, gal taip ir padarykime, – iškėliau sąlygą.

– Klausyk... – jis pasitrynė kaktą. Taip darydavo visuomet, kai intensyviai mąstydavo. Per šiuos pusantrų metų, kol jam dirbau, apie Naglį daug sužinojau. Daug daugiau, nei kartais būčiau norėjusi žinoti. – Aš neturiu ko daugiau prašyti. Noriu, kad jie būtų laimingi ir dėl manęs nebesuktų galvos. Noriu užbaigti šį etapą. Su savo bėdomis pats susitvarkysiu, bet nenoriu gadinti gyvenimo Vaidui ir Marijai. Teprašau tavęs elgtis taip, kad visi manytų, jog esi mane įsimylėjusi. Aš irgi apsimesiu, kad einu dėl tavęs iš proto.

– Labai jau kilnu iš tavo pusės... Vaidas nė nenumano, kokį gerą brolių turi, – šyptelėjau, nors mano balse girdėjosi klampus kaip medus kartėlis. – Tikras riteris švytinčiais šarvais.

– Na, nelabai... – kukliai nukreipė žvilgsnį į savo koją, slėpdamas akis temdantį liūdesį. Jo veide aiškiai matėsi sunkiai paslepiama širdgėla. Ir kodėl ta Marija negalėjo Naglio pamilti? Gyvenimas kartais būna žiaurus... Gal net per žiaurus žmonėms, kurie tikrai nusipelnė geresnės lemties.

– O tu tikrai turi juodąjį diržą? – šoktelėjo prie netikėtos temos.

– Pademonstruočiau, bet tu ir taip vertas pasigailėjimo, – nužvelgiau jo koją. Šalia, ant grindų, buvo numesti ramentai.

Nors ši akimirka nebuvo tinkama, bet prisiminiau, kaip gardžiai juokiausi, kai Herkus išsidavė, kad Nagliui ir jo broliams tyčia paskelbė, jog jo sužalojimai rimtesni, nei buvo iš tikrųjų. Herkus kartu su Naglį gydžiusiu draugu nusprendė, jog sūnui reikia ilgesnio atokvėpio, ramios reabilitacijos Birštone, kur nuotaiką pataisytų žavios kineziterapeutės. Gerai pažinodamas sūnų, Herkus buvo įsitikinęs, kad jei ne patirta trauma, jis kitą rytą jau būtų kontoroje ir mėgintų užsimiršti pasinerdamas į darbus. Kad susižeidė ir ranką, Naglis gal jau nelabai net prisiminė, bet koja vis dar kėlė nemalonius skausmus. Laimei, tai nebuvo kažkas labai rimto, tiesiog lūžusiam kaului sugyti reikia laiko.

– Kas tiesa, tai ne melas, – burbtelėjo.

Manau, pasivaideno, bet jis tuo metu tiriama nužvelgė mano kūną, taip įdėmiai, kad išpylė karštis. Naglis buvo labai patrauklus vyras ir... prieš mano valią žadino jausmus, kuriuos maniau seniai palaidojusi.

Ne, aš tikrai neišduosiu Kajaus. Ir tikrai nepamesiu galvos dėl vyro, kuris beviltiškai myli kitą moterį. Mano sudaužyta širdis nebegali mylėti. Net jei ir galėtų – šito jai neleisčiau. Mano ir Kajaus meilė buvo ypatinga, vienintelė tokia. Dabar ketinu išvykti gyventi į Klaipėdą. Apie meilę apskritai svajoju mažiausiai, jai vietos mano gyvenime nėra.

Gal ir blogai padariau, kad sutikau su Naglio pasiūlymu – nebebuvau tikra, ar pajėgsiu išlikti jam abejinga, kova su savimi būtų nuožmi. Tam tikrai daug geriau būtų tikusi Justina. Ji noriai leisdavosi į vienos nakties nuotykius ir tikrai neimtų visko į galvą taip, kaip aš.

– Kada nors ir aš atgausiu formą, – neentuziastingai pridūrė.

– Jei tokiais kiekiais mauksi alų, neatgausi jos niekada, – nesuvaldžiau liežuvio.

– Nemanai, kad iššūkiams aš dar nesu pasirengęs? – prisimerkė, bet ir pro siaurus plyšelius aiškiai matėsi, koku pykčiu užsidegė jo akys.

– Gal jau užteks savęs gailėti. Juk aš pametusi dėl tavęs galvą, o tu taip mane įsimylėjęs, kad negali galvoti apie nieką kita, kaip tik apie planą kuo greičiau

nusitempti mane į lovą ir parodyti žvaigždes, – išbėriau nenuleisdama nuo jo akių. Jose aiškiai švietė, kad jis, priešingai nei darbe, kuris reikalavo itin aštraus proto, neįvertino visų „už“ ir „prieš“.

O aš pirmą kartą po kelerių metų pajutau tą nežabotą linksmumą, kurį maniau praradusi amžiams tą dieną, kai mirė Kąjus.

Staiga pamaniau, kad Naglis patiktų mano tėvui.

Kaip juokinga. Nes tarp manęs ir Naglio niekada nieko, išskyrus mūsų laukiantį dviejų savaičių apgaulės spektaklį, nebus.

ANTRAS SKYRIUS

Naglis

Mano brolio vestuvių šventė, atrodė, tęsis amžinai. Jau kurį laiką nekantriai laukiau, kada viskas baigsis. Prie šono drausmingai stovinti Vestina, kaip ir nuspėjau, suteikė šiokios tokios intrigos, o kai palinkau prie jos ir pabučiavau... atrodė, kad kelioms akimirkoms nustojo groti muzika ir visi sulaukė kvapą. Nesitikėjau, kad ji taip tikroviškai, aistringai atsakys į mano šaltą pakštelėjimą. Ji tarsi išsiurbė iš manęs sielą ir atgal į kūną sugrąžino pasikeitusią. Jos smulkučiai pirštai kedeno mano trumpus plaukus, ant jos liemens nusileidę mano delnai tarsi klausė ne mano, o kažkieno kito nurodymų, glamonėjo ir čiuopė lyg violončelės stygą įsitempusį kūną. Nebuvau tikras, ar labiau noriu ją prisitraukti dar arčiau, ar kaip tik – atstumti. Kaip mirtiną grėsmę.

– Persistengiau? – paklausė nuo gelsvo apšvietimo žaižaruojančiomis saldžios karamelės spalvos akimis. Šiek tiek nuraudusi, sunkiai alsuojanti ji tarsi paskleidė magiškų dulkių ir viską aplinkui, tik ne ją, ėmiau matyti tarsi per šydą.

– Pateisinai lūkesčius, – linktelėjau apsimesdamas santūriu, tarsi nebūčiau visiškai išmuštas iš vėžių. – Man reikia prisėsti, – susiraukiau. Koją tik šiek tiek maudė, bet labiausiai norėjau nukreipti savo mintis. Gerai, kad buvau atsirėmęs į terasos koloną. Ramentai buvo numesti kažkur šalia – be jų kol kas nedrįsau leisti į ilgus pasivaikščiojimus, nors gydytojas primygtinai reikalavo daugiau mankštintis ir su ramentais vaikščioti kuo mažiau.

Vestina klusniai puolė ieškoti kėdės. O gal tiesiog noriai naudojosi proga nuo manęs pasprukti? Keistą sandorį sudariau. Su pačiu velniu. O gal velnias buvau aš pats?

– Pasakyk, kad man pasivaideno, – kur buvęs, kur nebuvęs šalia išdygo brolis. Ne tas, kurio vestuves visi dabar šventėme (nors aš nesijaučiau šventiškai nusiteikęs), bet kitas – kur kas labiau mėgstantis visur kairšioti savo ilgą nosį. Turbūt vienintelį kartą gyvenime

džiaugiausi, kad mano spektaklis neprasprūdo jam pro akis. Jis tikrai nesusilaikys nepapasakojęs savo žmonai. O vienintelis dalykas, kurio Goda tikrai nemoka, – tai laikyti liežuvio už dantų. Tačiau šiuo atveju – kuo daugiau žmonių viską sužinos, tuo geriau.

– Yra pasakojančių, kad miške vaidenasi, – mostelėjau galva į miško pusę. – Bet kieme dar nė vieno vaiduoklio nebuvau sutikęs.

– Tu bučiavai savo asistentę! – sušnypštė tarsi baisesiausią paslaptį.

– Na ir kas? – gūžtelėjau pečiais.

Nerijus kelis kartus sumirksėjo, buvo matyti, kad jam tai atrodo nepriimtina. Kodėl? Vestina labai graži moteris. Iš esmės, vien tik dėl išvaizdos ją ir pasamdžiau, nes vos įpusėtos teisės studijos ir pavieniai neaiškūs darbai manęs neįtikino, kad ji bus kompetentinga darbuotoja.

Tačiau ji mane nustebino. Netgi labai.

O gal Nerijus turėjo ką nors prieš tarnybinius romanus? Man nusispjaut. Nes visa tai – tik dviejų savaičių farsas. Per tą laiką visi įsitikins, kad aš nusprendžiau gyventi toliau, pamiršau, kad einu iš proto dėl brolio nuotakos, dabar jau žmonos. Paskui susirasiu

dar kokią nors merguželę... Nė vienos nemylėsiu taip, kaip Marijos. Nė vienos apskritai nemylėsiu. Tą jausmą palaidojau giliai giliai. Bet tiek Vestina, tiek visos kitos padės man vėl tapti Marijos draugu. Ji nebejaus man gailesčio, nekaltins savęs dėl avarijos.

Na, ir nesvarbu, po velnių. Mylėsiu Mariją toliau – tyliai, slapta. Bet niekada daugiau apie tai nekalbėsiu. Nė neužsiminsiu. Darysiu viską, kad ji pamirštų, jog kažkada ištariau tuos nelemtus žodžius.

Paniuręs dėbtelėjau į sugrįžusią asistentę, kuri rankoje laikė sulankstomą kėdę, papuoštą baltais kaspinais ir gėlėmis.

– Štai, – plačiai nusišypsojo. Prisiverčiau jai atsakyti tuo pačiu.

– O aš maniau, kad jis vis dar įsimylėjęs Mariją, – išgirdau, berods, Liucijos, Marijos sesers, žodžius. – Kas ji?

Grįžtelėjau atgal. Ten tikrai buvo Liu. Šelmiškai pamerkiau jai akį ir apdovanojau firmine Daugirdų šypseną, kuri atimdavo protą visoms merginoms mokyklos ir studijų laikais. Retai tuo naudodavausi, nes kiek save prisiminiau, mano gyvenime visada buvo vienintelė moteris – Marija. Bet vis dėlto teko patirti, kad įgimtas žavesys vienos nakties nuotykiams visai netrukdo.

Nerangiai įsitaisiau ant kėdės. Maudžiančią koją ištiesiau, ant kitos, staigiu judesiu prisitraukęs, pasisodinau Vestiną.

– Viskas pagal planą... – sušnabždėjau pabučiuodamas ją į kaklą. Moteris suvirpėjo, o mano pulsas, atrodė, iššoks per kaklo veną ir pasileis į netoliese aklinoje tamsoje skendinčio miško pusę.

To aš tikrai neplanavau. Tie pojūčiai – turbūt dėl išgerto alaus. Tikrai verta pakeisti kokiū nors kitu gėrimu...

– Mėgstu gerai atlikti savo darbą, – atsakė pažvelgdama karamelinėmis akimis. Apvestos juodų tankių blakstienų jos atrodė labai didelės. Sklidinos liūdesio ir paslapties.

Kas ji ir ką čia veikia? Kodėl pasiryžo įgyvendinti mano beprotišką planą? Kokia moteris būtų sutikusi imti ir apsimesti mano mylimąją? Vos porai savaičių... Už pinigų. Jokių jausmų, gryna vaidyba.

– Labas, mama, – atsiliepiau telefonu. Nors vakar išgėriau ne tiek ir daug, galva nuo skausmo skilo pusiau. Koją maudė.

Žinoma, pats buvau kaltas. Pirmiausia kaltas dėl to, kad kažkada išdrįsau pamilti Mariją. Ir kad taip kvailai jai apie tai prisipažinau.

Pyktis ant savęs ir apgailėtino likimo tiesiog dusino, bet skambino mama, tad reikėjo valdytis.

– Kaip miegojai? – paklausė nieko neįtardama apie manyje siaučiančią audrą. Jos balse girdėjosi linksmumas. Ji tikrai nuoširdžiai džiaugėsi Vaido vestuvėmis, Mariją mylėjo kaip savo dukrą...

– Kaip užmuštas, – pamelavau. Visiems išsiskirsčius, ėmiau skaityti naują bylą, kurios ketinau imtis pirmadienį. Tėvas norėjo, kad dar pailsėčiau, tačiau poilsio man jau buvo per akis. Kelios savaitės Birštone man kaip reikiant įkyrėjo, nebuvau pratęs taip ilgai sėdėti be darbo. Ir tas jo planas suvežti į Birštoną gražiausias kineziterapeutes iš visos Lietuvos buvo tiesiog absurdiškas. Na, bet nebuvo nemalonu, turėjau tai pripažinti. Ir tas jų nuolatinis dėmesys tikrai paspartino gijimą. Bet vis tiek iki šiol sumautai bjauriai maudė tą koją... O gal tiesiog trūko kažko, kas nukreiptų mano dėmesį?

– Primenu, kad laukiau tavęs vakarienės, – nė kiek nesutrikdyta trumpų mano atsakymų toliau čiauškėjo ji. – Gali, jei nori, atsivesti ir Vestiną.

Skaitykite likusius
268 iš 288 puslapių,
įsigiję šią knygą

www.obuolys.lt

KITI KNYGŲ FORMATAI:

**Audio
knyga**

**Elektroninė
knyga**

Naglį ir Vestiną sieja paslaptis. Naglis – jaunas perspektyvus advokatas, o Vestina – žavi jo asistentė svaigiomis karamelės spalvos akimis. Tarnybinis romanas? Nicko panašus! Jų ryšys – ypatingas. Siekdamas atkeršyti Marijai, kuri jį atstūmė (ir tapo brolio žmona!), Naglis įkalba asistentę trumpam suvaidinti jo naują meiluzę... Vestina nė už ką nebūtų sutikusi, bet... pasiūlymas (griežtai platoniškas!) pasirodo labai gundantis, mat atlygis padės įgyvendinti seną svajonę – su drauge atidaryti sporto klubą.

Ar gali suvaidinta meilė pavirsti tikra, geidulinga aistra? Ar gali būti, kad kartais tas, kurio ieškome visą gyvenimą, yra šalia, bet mes jo nematome? Vestina, kurios širdis po mylimojo netekties vis dar sužeista, regis, pati nustemba, kad užduotis pasirodo labiau jaudinanti, nei tikėjosi... Naglis, kuris nežino, ką labiau skauda – Marijos mirtinai užgautą širdį ar po motociklo avarijos sužalotą koją, – paskęsta abejonėse: ar tikrai ta, kurią prisiekė amžinai mylėti slapta, yra jam skirtoji? Ši meilės istorija kupina netikėtumų: viskas daug sudėtingiau nei atrodo iš pirmo žvilgsnio...

Ji – viena iš TOP 10 skaitomiausių lietuvių rašytojų bibliotekose, jos knygos suskaitomos iki skiaučių. Naujas, jau 8-asis, bestselerių autorės Indrės Vakarės romanas dovanos neužmirštamus jausmus, nesibaigiančią intrigą ir siužeto posūkių, kurių negalėsite atspėti!

INDRĖ
VAKARĖ >

JAUSMINGA IR DINAMIŠKA MEILĖS ISTORIJA TIKROMS ROMANTIKĖMS

Jei jums patiko tokie Indrės Vakarės romanai kaip „Vienos nakties nuotykis“ ar „Tą vasarą prie jūros“, pasimėgaukite ir naujuoju romanu „Gundantis pasiūlymas“.

ISBN 978-609-484-393-8

9 786094 843938

Knygos pigiau: www.obuolys.lt

#obuolys.lt

Susitikimai su rašytojais,
įdomybės ir ištraukos
nemokamai!